

Parlament pronunciat pel consoci Joan Toledano Membrado el dia de lliurament de medalles a les persones de l'AE Talaia que han complert 25 i 50 anys de socis a l'entitat. 16 de desembre de 2016

ELS MEUS 58 ANYS DE TALAIA

Molt bona nit i benvinguts un any més als Nadals de l'A. E. Talaia, aquests 62 Nadals que complim des de el carrer Sant Pau, carrer Anselm Clavé, i aquesta casa... tota una vida...

Jo era un nano de 10 anys quan de la ma del meu pare, persona que es va integrar a la Vila que el va acollir, i sempre va ser a on va volgué ser prop del poble perquè formava part de ell, i amb el apadrinament del TONET vaig entra a formar part d'aquesta entitat que ha segut testimoni de la historia recent de aquesta nostra vila així com de l'evolució de una societat civil que continua volen evolucionar per millorar, ser més lliure i més solidaria.

La Talaia que jo he viscut en companyia de homes i dones m'han ensenyat ha caminar amb respecte per aquest planeta i en particular aquest nostre país i mentre camines, t'ensenyen a observar, a descobrir, a respectar i t'enamores,... des de sortides amb el punt de trobada a Cap de Creu per construir el primer CUCÓ al cim de aquesta modesta muntanya que dona nom a aquesta casa que es casa de tots, els que vulguin enamorar-se d'aquest immens estadi que es la MUNTANYA.

En Tonet va prendre el risc d'avaluar-me l'entrada a l'entitat i crec que no he traït la seva confiança, persones que encara hi son, que els veia grans i continuen sen grans com l'Ordovas, la Viki,... altres no tan grans diríem joves com Selleres, Santacana, Llätzer, Penna,... perdoneu els que no nomeni, no es per oblidar-los es que seria una llista immensa, i... d'altres que ens han deixat i que sempre hi seran en el meu record.

Aquesta casa que avui ens acull ha segut promotor de moltes... i moltes coses, culturals, esportives, en més d'una ocasió he manifestat que gracies a l'iniciativa d'uns joves de l'època va provocar l'accelerament del renaixement de l'atletisme a Vilanova amb el primer Cros de la Talaia per commemorar el nostre 10e. aniversari, acull la Sardana, apadrina trobades per el diari AVUI, la llengua ha segut pal de paller de la nostra manera de ser, descripció de la nostra marxa social, classes amb l'Aurèlia en èpoques difícils, difícils per imposicions i uniformitat d'idees que avui encara hi ha qui es volen fer hereus de aquelles èpoques...

Ens varen ensenyar a ser tan lliures que varen confondre la llibertat en "posar la pota", en el foc de camp del campament de Lurdes de l'any 65, estan present el "comisari politic del regim" un grup de nanos varen parodiar la "manifestació de les galledes" amb simulació repressiva inclosa hi va ver somriures de complicitat entre els acampats i nerviosisme preocupant per alguns membres de la junta, doncs no feia massa temps que l'entitat havia patit una denúncia amb sanció econòmica que va fer perillar la vida i la continuïtat de la Talaia...

Participar-hi en la primera marxa, va ser la meva descoberta del Garraf des de el Pi a peu de carretera enfront del "apeadero" de Castelldefels fins a Begues i aquest – gorra - es el premi record/premi de aquella marxa de 1959.

Cursets per aprendre diverses modalitats d'orientació i sistemes d'interpretar les dades de les diferents modalitats de marxes per descobrir els controls de les proves, perdre's, perdre's, i també guanyar... en nom i per el nom de la Talaia.

Conèixer els Pirineus de la ma d'en Llurba, participant en els ral-lis del CEC, amb el Daviu i el Ramon Martí com a companys d'equip es un plaer que solament es pot explicar quan s'ha viscut, hei... no us sentiu

oblidats, Jani, Campillo, Pitu, Toni els nostres ral-lis varen ser memorables...

Van passant els anys, més activitats, la dècada prodigiosa dels noranta hem porta a estar de cara a la paret amb companys de cordada i de forma principal amb el Toni Castelló, aquell Pilar de 1991 va ser el inici d'anys de corda, però sempre s'ha de dir que l'estiu del mateix any junt amb l'Aureli, en Marcel·li i el Pujo va ser un abans i un després amb aquell esperó dels Estazou, així com la primera escalada a Terradets amb el Jaume i l'Isabelilla, he tingut la oportunitat de compartir paret amb l'Angel i com ell va dir, has entrat a la ATP de la ma d'en Jaume Soler al fer la CADE d'Aragó, parlar d'escalada es parlar de plaer de Deus, conèixer joves que per edat podien ser els meus fills, Magu, Andreu, Lurdes,... sentir que no en donaven l'esquena, si més no, volien compartir amb mi hores de crestes, paret, corda i quatre mils...

Sempre he dit que l'Isabel i jo ens varen conèixer amb la motxilla a les espatlles, la Talaia ens ha brindat l'ocasió d'anar sols i amb companyia, hem portat el nom de la Talaia, Vilanova i Catalunya per molts llocs, Pirineus, Alps, Atlas,... això també hi es en l'actiu de aquesta casa.

Els que avui commemoreu aquest aniversari de 50 i 25 anys de convivència, felicitats, i valoreu que Vilanova es la Talaia així com la Talaia es Vilanova.

Molts de vosaltres haveu patit un esglai pensant que seria inacabable, crec que no m'he allargat massa, gracies per l'oportunitat de dir el que sento...

Visca la Talaia!

Visca Vilanova i la Geltrú!

Visca Catalunya, lliure de incomprensions i d'imposicions!

Joan Toledano Membrado

Nadal 2016